

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 92/05

25 października 2005 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-465/02 i C-466/02

Republika Federalna Niemiec i Królestwo Danii / Komisja Wspólnot Europejskich

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UTRZYMAŁ W MOCY REJESTRACJĘ NAZWY „FETA” JAKO CHRONIONEJ NAZWY POCHODZENIA NA RZECZ GRECJI

Nazwa ta nie stała się nazwą rodzajową.

W 2002 r. Komisja zarejestrowała nazwę „feta” jako chronioną nazwę pochodzenia dla sera białego w solance pochodzącego z Grecji.¹ Dzięki temu nazwa ta korzysta na szczeblu wspólnotowym z ochrony² polegającej na tym, że jest ona zastrzeżona wyłącznie dla sera pochodzącego z Grecji.

Aby podlegać ochronie jako chroniona nazwa pochodzenia, tradycyjna nazwa, taka jak „feta”, która nie jest nazwą regionu, miejsca ani kraju³, musi określać produkt rolny lub środek spożywczy pochodzący z określonego środowiska geograficznego o szczególnych czynnikach naturalnych oraz ludzkich, mogącego nadać temu produktowi lub środkowi spożywczemu jego charakterystyczne cechy. Ponadto nazwa taka nie mogła stać się nazwą rodzajową.

Zdaniem Komisji warunki te zostały spełnione. Nazwa „feta” nie stała się nazwą powszechną produktu rolnego lub środka spożywczego, a zatem nie jest ona nazwą rodzajową. Wyodrębniony w greckich przepisach obszar geograficzny produkcji fety obejmuje wyłącznie część kontynentalną Grecji oraz departament Lesbos. Ekstensywny i sezonowy wypas, będące podstawą hodowli owiec i kóz, od których pochodzi surowiec do produkcji sera feta,

¹ Po raz pierwszy nazwę tę zarejestrowano na wniosek Grecji w 1996 r. Jednak na skutek skargi wniesionej przez Danię, Niemcy i Francję Trybunał Sprawiedliwości stwierdził w 1999 r. nieważność tej rejestracji, w szczególności dlatego, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż nazwa ta była od dawna używana w niektórych Państwach Członkowskich innych niż Grecja.

² Możliwość taką wprowadzono rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, str. 1).

³ Nazwa „feta” pochodzi od włoskiego słowa „fetta”, które oznacza „plaster”, a w języku greckim przyjęło się ono w XVII wieku.

wynikają z wiekowej tradycji, umożliwiającej dostosowanie do zmian klimatycznych i ich oddziaływania na dostępną roślinność. Doprowadziło to do powstania małych, niewymagających i bardzo odpornych miejscowych ras owiec i kóz, zdolnych przeżyć w środowisku oferującym niewiele pożywienia, ale posiadającym bardzo zróżnicowaną jakościowo, specyficzną roślinność, która nadaje gotowemu produktowi szczególny smak i aromat. Dzięki wzajemnemu oddziaływaniu szczególnych czynników naturalnych i ludzkich, zaś w szczególności tradycyjnej metodzie wytwarzania, bezwzględnie wymagającej odsączenia serwatki bez ciśnienia, ser feta zdobył wyjątkowe międzynarodowe uznanie.

Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Niemcy i Dania, które przy poparciu Francji i Zjednoczonego Królestwa domagały się stwierdzenia nieważności rejestracji na rzecz Grecji nazwy „feta” jako chronionej nazwy pochodzenia, nie wykazały, że ta ocena Komisji jest błędna.

Jeśli chodzi w szczególności o argument, iż „feta” jest nazwą rodzajową, Trybunał stwierdził, że chociaż białe sery w solance wytwarzano od dawna nie tylko w Grecji, lecz również w różnych państwach na Bałkanach i w południowo-wschodniej części basenu Morza Śródziemnego, to jednak sery te są znane w tych krajach pod nazwami innymi niż „feta”.

Chociaż wielkość produkcji fety w innych Państwach Członkowskich jest stosunkowo duża, a czas jej trwania znaczny (od 1931 r. we Francji, od lat trzydziestych XX w. w Danii, a od 1972 r. w Niemczech), to produkcja fety nadal skupia się w Grecji, a 85% wspólnotowej konsumpcji fety rocznie na osobę przypada właśnie w tym kraju. Większość konsumentów w Grecji uważa, iż nazwa „feta” ma konotacje geograficzne, a nie rodzajowe. W innych Państwach Członkowskich feta systematycznie sprzedawana jest z etykietami, na których znajdują się odniesienia do greckich tradycji kulturowych i greckiej cywilizacji. Tak więc konsumenci w tych Państwach Członkowskich postrzegają fetę jako ser kojarzący się z Grecją, choćby nawet był on w rzeczywistości wyprodukowany w innym Państwie Członkowskim. Wreszcie w odniesieniu do Danii Trybunał stwierdził, że w uregulowaniach duńskich mowa jest nie o „fecie”, lecz o „fecie duńskiej”, co wskazuje na to, że w Danii w stosunku do nazwy „feta” bez dodatkowego określenia utrzymała się skojarzenia greckie.

Tak więc Komisja miała prawo uznać, że nazwa „feta” nie stała się nazwą rodzajową.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : FR, DA, DE, EN, ES, GR, IT, PL, CS, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,

L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956